

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu

Strona pozwana: Statul român — Ministerul Finanțelor Publice

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ustawy nr 221/2009 w brzmieniu zmienionym orzeczeniem Curtea Constituțională nr 1358 z dnia 21 października 2010 r. narusza art. 5 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i art. 8 Powszechnej deklaracji praw człowieka?
- 2) Czy art. 5 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i art. 8 Powszechnej deklaracji praw człowieka stoją na przeszkodzie krajowym przepisom pozwalającym na ograniczenie prawa osoby skazanej za popełnienie przestępstwa politycznego w orzeczeniu sprzecznym z przepisami ustawy, do otrzymania zadośćuczynienia za doznaną krzywdę?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Argeș (Rumunia) w dniu 20 września 2011 r. — Mariana Budan przeciwko Statul român — Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș

(Sprawa C-484/11)

(2011/C 347/22)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunalul Argeș.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mariana Budan.

Strona pozwana: Statul român — Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș.

Interwenient: Iulian-Nicolae Cujbescu.

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w odniesieniu do zasad podstawowych ustanowionych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz traktatach Unii Europejskiej, w sytuacji luki prawnej w prawie krajowym (w wyniku orzeczenia o niezgodności z konstytucją art. 5 ustawy 221/20(09)), skarżąca Mariana Budan, (...) i interwenient Iulian-Nicolae Cujbescu, (...), jako ofiary reżimu komunistycznego, mają prawo do zadośćuczynienia za krzywdę?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa (Republika Łotewska) w dniu 22 września 2011 r. — Laimonis Treimanis przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-487/11)

(2011/C 347/23)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Administratīvā rajona tiesa

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Laimonis Treimanis

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 918/83 ⁽¹⁾ zabrania, by właściciel prywatnego pojazdu przywiezionego na terytorium Unii Europejskiej z państwa trzeciego oddał go nieodpłatnie do używania członkowi rodziny, który rzeczywiście przeniósł swoje miejsce zamieszkania z państwa trzeciego do Unii Europejskiej i z którym właściciel pojazdu tworzył w państwie trzecim, przed przywozem pojazdu, gospodarstwo domowe, jeżeli od czasu przywozu pojazdu na terytorium Unii Europejskiej właściciel pojazdu przebywa zasadniczo w państwie trzecim?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 105, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 12 lipca 2011 r. w sprawie T-133/07, Mitsubishi Electric Corp. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 23 września 2011 r. przez Mitsubishi Electric Corp.

(Sprawa C-489/11 P)

(2011/C 347/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Mitsubishi Electric Corp. (przedstawiciele: R. Denton, Solicitor, J. J. Vyavaharkar, Solicitor, adwokat K. Haegeman)

Druża strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku w zakresie, w którym oddała żądania Melco przed Sądem
- Stwierdzenie nieważności artykułów decyzji, które nie zostały unieważnione w wyroku w zakresie dotyczącym Melco i TMT&D odnośnie do okresu, w którym Melco odpowiada solidarnie z Toshiba za działalność TMT&D,
- W każdym razie orzeczenie, że Komisja pokrywa własne koszty oraz koszty Melco poniesione w związku z niniejszym postępowaniem i postępowaniem przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się poważnych błędów co do prawa przy ocenie dowodów w zakresie dotyczącym istnienia zarzucanego „wspólnego uzgodnienia”:

- Sąd wypaczył informacje odnoszące się do istnienia „wspólnego uzgodnienia”.
- Sąd nie zastosował prawidłowych kryteriów przy ocenie dowodów i niewłaściwie zastosował zasadę określoną przez orzecznictwo, wedle której zeznania sprzeczne z interesem osoby zeznającej powinny być co do zasady uznawane za szczególnie wiarygodne.
- Sąd niewłaściwie zastosował orzecznictwo dotyczące oceny i rozważenia dowodów stwierdzając, że zeznania pana M. są wiarygodne i mają wartość dowodową.
- Sąd niewłaściwie zastosował prawo w zakresie potwierdzenia odpowiedzi Fuji na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów.
- Sąd nie uwzględnił ogólnego skutku popełnionych przez Komisję indywidualnych naruszeń praw Melco do obrony i do bycia wysłuchanym.
- Sąd naruszył prawo do obrony Melco, w szczególności domniemanie niewinności żądając, by Melco dowiodła zaistnienie faktu negatywnego celem wykazania, że nie dopuściła się naruszenia.
- Sąd naruszył domniemanie niewinności i niewłaściwie zastosował prawne zasady odmawiając uwzględnienia alternatywnego, logicznego wyjaśnienia.

Skarżąca podnosi również, że Sąd dopuścił się wielu poważnych błędów przy ocenie podnoszonego czasu trwania zarzucanego naruszenia:

- Sąd nie wykazał podnoszonego czasu trwania zarzucanego naruszenia w sposób wymagany prawem.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Mercato San Severino (Italia) w dniu 26 września 2011 r. — *Ciro Di Donna* przeciwko *Società imballaggi metallici Salerno Srl (SIMSA)*

(Sprawa C-492/11)

(2011/C 347/25)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Mercato San Severino

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: *Ciro Di Donna*

Strona pozwana: *Società imballaggi metallici Salerno Srl (SIMSA)*

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej proklamowanej w Nicei w dniu 7 grudnia 2000 r. i przyjętej w Strasburgu w dniu 12 grudnia 2007 r., dyrektywa 2008/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych, zasada skutecznej ochrony sądowej będąca zasadą ogólną prawa Unii i ogólnie całokształt prawa Unii sprzeciwiają się wprowadzeniu w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej przepisów takich, jak przepisy wprowadzone we Włoszech na mocy dekretu ustawodawczego nr 28/2010 i rozporządzenia ministra nr 180/2010, zmienionego rozporządzeniem ministra nr 145/2011, w myśl których:

- w późniejszym postępowaniu sądowym sąd może wysnuć wnioski w zakresie dowodów w odniesieniu do strony, która nie uczestniczyła w obowiązkowym postępowaniu mediacyjnym bez uzasadnionej przyczyny;
- sąd ma obowiązek oddać żądanie zwrotu kosztów poniesionych przez stronę wygrywającą, która odrzuciła propozycję ugody, za okres następujący po jej sporządzeniu oraz obciążyć ją obowiązkiem zwrotu kosztów poniesionych przez stronę przegrywającą odnoszących się do tego samego okresu, jak również obowiązkiem dokonania wpłaty na rzecz Skarbu Państwa dodatkowej kwoty odpowiadającej wysokości już uiszczonych opłat (opłaty standardowej), jeżeli orzeczenie rozstrzygające sprawę wszczętą po sporządzeniu odrzuconej propozycji odpowiada w całości treści tej propozycji;